

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis, Et Breviarii Romani.

In quibus origo cuiusque Ritus, causae historicae, vel mysticae, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, obligatio, & exquisitus vsus, additis opportune Decretis omnibus S. Rituum Congreg. quàm breuissimè explicantur.

Gavanti, Bartolommeo

Venetiis, 1647

De Dominica. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9521

sa Titulari, seu ubi asservatur insignis Reliquia. & non alibi. Quæ vero sit insignis Reliquia, eadem Sacra Congregatio declarauit statim, & nos descripsimus in primo t. p. 1. tit. 11: circa finem. addidit pœnam eadem Sacra Congregatio ibid. nimirum, quod aliter non sit fatis recitandi diuini Officij; & consequenter infligitur pœna non faciendi à clero fructus suos beneficiorum, præter lethale peccatum; quod committitur, eadem Sacra Congregatio declarauit, comprehendendi in dicto Decreto Ecclesiæ Abbatiales die 28. Septembris 1628.

6 De priuilegijs festi, seu Officij semiduplicis agemus infra in pluribus locis.

De Simplici. Cap. I V.

Durandus loc. cit. usurpat hanc vocem: *Simplex*. Antea vocabant Officium trium lectionum, *Microl. cap. 44. & Radulph. propos. 17.*

2 Festa vero simplicia, quibus in Calendario nihil apponitur, superant hodie centenarium numerum, de quibus agemus singillatim in proprio Sanctorum.

*3 Qui numerus centenarius, quam recte congruat, accipe ex Sancto Bernardo, & Radulpho. Numerositas Festiuitatum, inquit Bernardus ad Canon. Lugdun. cives decet, non exiles. Radulphus autem proposicit. addit sumendam esse nimirum proportionem à Christo, qui duodecim elegit Apostolos, quos posuit in superiori gradu, in inferiori vero posuit septuaginta duos Discipulos, hoc est, sexies duodecim. *Vnus est Christus, cui datur Officium Dominicæ; Apostoli duodecim sunt ergo & Festa Sanctorum solemnia in minori numero esse debent, quam numerus Dominicarum, simplicia plura esse debent (cum quibus stat recitatio Psalterij) sicut à Christo multiplicantur Discipuli. Duplicia Sanctorum (non loquor de Duplicibus Christi Festis) in Calendario Romano sunt num. sexaginta quatuor, Sanctorum semiduplicia ad quadraginta conuenit ergo, ut simplicia**

excedant, vt fit, numeram centesimum.

*4 Incipit à Vesperis quidem, sed feriilibus, & terminatur Officium simplex ad Nonam. *Microl. c. 44. & Radulph. propos. 18.**

De Dominica. Cap. V.

De Officio Dominicæ *Microl. c. 62.* hæc haber memoranda. In omni Dominicæ ecclesiastico conuentu cum Officio Dominicæ satistacimus, nisi aliqua multum celebris (*nota*) festiuitas occurrat. Addo ego, ratione Dominicæ quædam officia festiuiora fieri, vt videre est in Festo Innocentum, & in vigilia Natiuitatis Domini, quibus datur, *alleluia, Te Deum*, respectiuè cum consequentibus.

2 De Dominicis Aduentus, & à Septuagesima usque ad Octauam Pasche, que sunt maioris reverentiae, & cultus, testatur Radulph. propos. 15. eas nunquam omitti; quod & hodie obseruamus.

3 Dominicæ infra Octauas Natiuitatis: ex Microl. cap. 37. Epiphaniæ, ex eodem cap. 41. Ascensionis Domini, ex eodem cap. 37. & Corporis Christi ex Urbano IV. sunt privilegiatae, ita ut Officium non sit Dominicale, sed de Octaua, & de Domino tamen ratio est, ex Microl. ut officium instanti celebritati concordet, hoc est, summæ celebritati Domini. nam in Dominicis alijs infra Octauas Sanctorum non est æquum, ut Officium Dominicale, quod Domini est, cedat Officio Sancti, cuius dies infra Octauam celebratur. Addi potest alia ratio pro Dominicis infra Octauas Natiuitatis, & Epiphaniæ, quia scilicet ut plurimum illa Natiuitatis celebratur extra diem Dominicum, & hæc Epiphaniæ celebratur aliquando in Sabbato. Extra vero diem ipsum Dominicum non dicuntur congrue Psalmi de Dominicæ eidem diei præcisè Assignati.

4 Quæritur; cur à Natiuitate Domini usque ad Epiphaniam inclusuè dantur Dominicæ, in quibus nulla prorsus contingit fieri de iisdem commemoratio, ynde & in Calendarijs dicuntur Vacan-

B 2 tes?

tes: Ratio dubitandi est, quia sicut occurrente Feste Sancti Silvestri in Dominica fit de Feste cum commemoratione Dominicæ; ita in Feste (puta, Sancti Ioannis) occurrente in Dominica, poterat idem fieri. Verum incongruum erat, si occurreret Feltum Nativitatis, vel Circumcisionis, vel Epiphaniae in Dominicæ, quod una simul cum Feste Domini fieret commemoratio eodem die de Feste eiusdem Domini, quod est Dominicæ: in gratiam autem Nativitatis Domini, & Circumcisionis fuit ordinatum, quod nec in tribus Festis, & octauis diebus S. Stephani, S. Ioannis, & SS. Innocentium haberetur ratio Dominicæ occurrentis; de qua tamen infra octauam, tamquam de Dominicæ impedita, fit Officium post festum S. Thomæ, vel in festo S. Thomæ, hoc eodem translato in feriam sequentem & ita congruit Euangelium, quod legitur ratione Dominicæ, legi post natum Christum, non eodem veluti nascente per quādam repræsentationem, eadem ratio militat in Vigilia Epiphaniae, & in Epiphania; in quibus, si occurrit Dominicæ, ea vacat, neque habet Euangelium, quod tempori conueniat, neque consequenter commemorationem; immo neq; ex tex-
tu Euangelico decerpere potuit, quod legeretur conuenienter in Dominicis occurrentibus intra hæc Festa, ut rē consideranti patet (Euangelium autem est caput totius officij ait *Rupert. lib. I. c. 37.*) & ea, quæ leguntur in Dominicæ infra Octauam Nativitatis, & in Vigilia Epiphaniae anticipatae leguntur, cum ea con-
tigerint post Purificationem Beate Vir-
ginis, ut patet in textu Euangelico S. Lu-
cæ, & S. Matthæi.

5 Dominicis post Epiphaniam addi-
tum est à Pio Quinto Officium Dominicæ sextæ antiquitus autem si Domini a sex-
ta occurreret, in ea repetebar Officium Dominicæ præcedentis, teste *Durand. l. 6. cap. 22.* quæ nanc super sunt, vel in Sab-
bato præcedenti, vel inter Dominicas post Pentecostem celebrantur, ita ut non omittatur Dominicæ ylla (vide cultum
dici Dominicæ) quin de ea saltem com-

memoratio fiat, si minus Officium fieri queat explicat *Radulph. propof. 5.* in hanc rem illud Psalm. 117. quod in Officio prima diei Dominicæ legitur: *Constitui te diem solemnum in frequentationibus,* (vt legit Psalter. Romanum, & Ambro-
siapum) idest, vt frequenter Dominicis diebus seruetur Officium Dominicale, nisi magna festivitas occurrat: *usque ad Cornu Altaris,* hoc est, etiam Officium Missæ Dominicale obseruando. Hec ille.

6 Dominicarum post Pentecosten Officia sunt 24. quod si *Berno de quibusdam ad Missam spect. c. 6.* numerer tantummodo viginti tres Dominicæ ideo est, quia quintam superaddit Aduentu, quod in idem recidit, vt nimis præter Ad-
uentum, & à Septuagesima ad Festum Trinitatis, Dominicæ per annum non excedant numerum trigesimum, vt rite numeranti patet.

7 Quæ igitur non possunt celebrari ante Septuagesimam, transferuntur post 23. Dominicam Pentecostis, vt nulla vacet. Post Pentecosten vero ad summum erunt Dominicæ 28. de qua numero Berno loco cit. ait: Septenario quater ducto in hanc perfectionis summam excrescit, & nulli dubium est, quin septem ad Spiri-
tum Sanctum, quatuor vero pertineant ad Euangelium; quia per septiformem gratiam Spiritus Sancti (in Pentecoste effusam) prædicatum est Euangelium per quatuor mundi plagas. Hec ille.

8 Ultimo loco semper ponitur, quæ vocatur vigesima quarta. *Microl. c. 26.* vt ultimum, inquit, officium in proxima rati hebdomada ante Aduentum Dominicæ canetur. Est enim præparatio Dominicæ aduentus; Atque, ut notauit *Azor. lib. 10. cap. 15.* finiuntur Ecclesiastica Officia in commemoratione extremi suuri iudicij, sicut etiam similiter inchoantur, ut patet legenti Euangelia. *Dom. 24.* & *Domin. prima Aduentus.* Addo ideo Dominicam 24. de iudicio futuro semper esse ultimam anni Ecclesiasticæ qui incipit in Aduentu; qui Ecclesia in toto anni curriculo repræsentare studet Christi actiones à primo Aduentu in carne, usq; ad

fe-

secundum in fine mundi aduentum.
 9 Si quæ supersit Dominica, ita, ut propriè in die Dominicæ locum non habeat, quod accidere potest in Officio secunda Dominicæ, de qua tamen habetur propria Rubrica *secl. 6. cap. 8.* vel sequentium post Epiph. & in officio Dominicæ 23. post Pentecost.) tunc fit de Dominicæ exclusa in Sabbato precedenti, non impedito festo nouem lectionum, alioquin in alia immediatè precedenti feria, seu Festo simplici, in qua, seu quo officium fiat de feria, & legantur tres lectiones de Homil. Dominicæ, & in Laudib. dicatur Antiphona ad Benedictus, & oratio de Dominicæ currente proprio loco cum commemoratione Festi simplicis, & nota, precedentem feriam non esse ad libitum, sed Sabbato solum impedito nouem lectionum; & illud verbum, *fit*, quod habetur in Rubr. *de Domin. n. 4.* est coniungendum cum verbo, *legitur*, ita ut ambo sint, imperantia, quod si tota hebdomada sit impedita officijs nouem lectionum, etiam translatis (quod in postrema Breuiarij recognitione additum est) tunc in Sabbato legatur nona lectio de Homilia illius Dominicæ, & de eadē fiat commemoratio in Ludibus tantum, cum Antiphona, & Oratione propria. Hec in Rubricis *de Dominicæ tit. 4. nu. 4.* & *5.* Ratio est, ne officium vlliis Dominicæ omittatur, tum ne admirationi populo sit, quod ante Clementem VIII. fiebat, dum, translatu semiduplici Festo, fiebat officium de Dominicæ extra suum diem, & propriam sedem, quæ ob anni angustiam deerat; quod populum facile latet; qui tamen erga Festum de Sancto semiduplex deuotus moueri solet.

10 Ex quo etiam patet, quod, impedito Sabbato, ut suprà, aut feria sexta, aut quinta à Festo simplici, non erit anticipandum officium prædictarum Dominicarum, feria quarta, aut tertia, in qua nullū fortele occurrit Festum, nam neq; simplex Officium B. Virg. in Sabbato, neque Festum simplex in eodem occurrentis impedit, quo minus in Sabbato fiat officium de Dominicæ, quæ supersit, sed tantum D. Barth. Gauant. Tom. II.

officium nouem lectionum impedit officium Dominicæ; & curandum est, quoad eius fieri potest, ut proprius ad Sabbathum fiat de ea Dominicæ officiū.
 11 Excellunt hę Dominicæ, quibus cedunt etiam Patroni, neque umquam omittuntur, Primæ classis idcirco cognitata: nimirum Prima Aduentus, & Quadragesimæ, Dominicæ Passionis, Palmarum, in Albis, in quibus decet populum moueri ad mysteria maiora in iisdem celebrata Redemptions nostre, tum officio, tum colore paramentorum, Aliæ minores, ideo dictæ secundæ classis cedunt quidem Festis Patroni loci, Tituli Ecclesiæ, & eiusdem Dedicacionis, quæ ad afficiendum populum maximè valent; alijs autem minimè cedunt Sanctorum Festis, nimirum secunda, tercua, quarta Aduentus, & Quadragesimæ, Dominicæ Septuagesimæ, Quinquagesimæ, quarum ritum in proprio de tempore inuestigabimus.

12 Dominicæ prima mensium habet rationem potissimum in Breuiario, quia in ea solent ponи initia sacrorum librorū cum suis Responsorij. Ea igitur prima esse dicitur, qua venit in Calendis mensis, vel est proximior (sive ante, sive post) ipsis Calendis, quod nisi fieret in mense Nouembris, desiceret tempus necessarium ad legendos sacros libros eidem mensi assignatos, adueniente Dominicæ prima Aduentus fine in Nouembris, ut notatum est in Breuiarijs M.S. antiquissimis.

13 Dominicæ vero prima Aduentus est ea, quæ proximior est Festo S. Andreae, vel quæ venerit in ipso Festo. *Dur. lib. 6. c. 2.* seu ut cum Radulpho loquitur, *propos. 16.* post crastinum Sanctæ Catherinae, neque enim ante crastinum, neq; in crastino eiusdem Virginis contingit initium Aduentus. De officio Dominicali dicemus, cum de Matutino, & alijs.

De Feria. Cap. VI.

Feria à fando inquit. *Rabanus 2. de instit. clericor. c. 46.* quæ vox apud Ecclesiasticos antiquior est Siluestro, ex eodem ibid. De ea *apud Tertull. aduers. Psychicos*

B ; Psychicos

